

פרשה בארבע

שלחה 1<2<10<6

הבג"ץ שיביא את המשיח

אין העולה באה אלא על הרהור הלב.

במילים אלו מסביר רבי שמעון בר יוחאי, שקרבן עולה מכפר למי שמביא אותו לא על מעשי עבירה אלא על הרהורי עבירה. לכן הוא גם נקרא קרבן עולה. משום שמי שמקריב אותו מתעלה על היצר שלו.

אלא שכאן עולה עוד שאלה. על יצר שמפתה את האדם לעשות עבירות שמענו, אבל על יצר שמפתה לחשוב? איזה מין יצר זה? איך מפתים לחשוב? איזה מחשבות חושב זה שהיצר שלו פיתה אותו?

והתשובה פשוטה.

היצר יודע שכדי להחטיא את האדם הוא צריך לשכנע אותו שהמעשים האלה טובים וראויים, ולכן הוא מפתה אותו במחשבה, הוא גורם לו לחפש הצדקה מוסרית לחטאים שלו, גם עם טיעונים עקומים.

להצדקה המוסרית שמכשירה את העבירות ומאפשרת אותם, חז"ל קראו הרהורי עבירה.

במילים האלה חז"ל מלמדים, שאדם לא סתם קם בבוקר ועושה עבירות. בהתחלה הוא רוצה לעשות, על אחר כך הוא מחפש למעשים האלה הצדקה, על הרהורים אלו מביאים קרבן עולה. למה? כי רק בגלל האדם חטא.

כשחז"ל קובעים שקרבן עולה הוא המעולה שבקרבנות, הם מבקשים ללמד, שאם האדם רוצה לעשות את רצון השם הוא לא יעשה עבירות משום שהוא לא ימצא להם הצדקה מוסרית. אבל אם הוא רוצה לעשות את רצון עצמו, הוא כבר ימצא הצדקה מוסרית למה לעשות אותם ובשם המוסר והצדק, גם אם ההצדקה לכך תהיה עקומה ומשווה. למה? כי הרצון שלו כבר שיחד את המחשבה.

לכן מביאים קרבן עולה, כדי ללמד, שאם אנחנו רוצים להמנע מעבירות, לא מספיק שנהיה חכמים או שופטים, צריך בעיקר שנרצה לעשות את רצון השם. למה? כי אז, גם אם היצר יפתה אותנו לעשות עבירות, הרצון שלנו שרוצה לעשות את רצון השם ימנע מאיתנו לחפש במחשבה הצדקות לעבירות שלנו.

בפסוקים האלה חז"ל בעצם מלמדים איך אנשים חכמים כמו השופטים בירושלים, מסוגלים להמציא נימוקים משונים רק כדי לעשות מה שהם רוצים.

גרמניים האלה היו יותר מידי יהודים שקראו כך לילדיהם כדי להפוך אותם לגרמנים.

גם זה שישנם יהודים שתורת ישראל גורמת להם להזיע אינה חדשה. ההיסטוריה הוכיחה שגדולי המומרים היו תמיד הכי טובים בלייעץ למלכים ולקיסרים אין לנסות ולבולל את העם היהודי.

מה שחדש בסיפור הזה הוא דווקא בג"ץ.

הרי יש שופטים בירושלים, וברור לי שהם מקצוענים וחכמים. לכן אני מתפלא. איך זה שאנשים כל כך חכמים מעלים טיעונים כמו פגיעה באוטונומיה ובחירות כדי להכריח את המדינה להאכיל חיילים חמץ בפסח? מה יקרה למשל, אם מחר בשם האוטונומיה החירות והחופש, יחליט חייל להסתובב בבסיס ללא הלבוש המתאים, וכשהצבא ישפוט אותו למאסר הוא יפנה לבג"ץ כדי שיגן על האוטונומיה ועל החירות ועל חופש המידע שלו? מה אז?

האם השופטים לא מבינים שצבא זה ההפך מחופש ואוטונומיה? אז למה כשזה מגיע לקיום מצוות, ולענייני דת הכל מתהפך, לכן דווקא אותם אני לא מבין אותם.

איך הם לא מבינים שצבא של יהודים, זקוק לערכים יהודיים, כדי להגן על מדינת היהודים? איך הם לא מבינים שהזכות לאכול חמץ בפסח לא מספיקה כדי למות למענה?

האם הם לא מבינים שמחיקת הסממנים היהודיים שעוד נותרו במדינה של היהודים, תמוטט את היהודית של המדינה? האם הם לא מבינים שאם תיעלם היהודית, המדינה תאבד את ההצדקה המוסרית לקיום שלה?

והתשובה לכך פשוטה.

השופטים בירושלים לא טפשים, הם חכמים. הם אנשים טובים ומוסריים. אז למה הם בכל זאת דורשים לאפשר לחיילים לאכול חמץ בפסח בשם החירות היהודית? בגלל פרשת השבוע.

בפרשת צו מצווה מלמד הקב"ה את משה על קרבן עולה, שנאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו.

כשחז"ל עסקו בקרבן עולה הם שאלו שתי שאלות. אחת - למה הוא נקרא עולה, והשנייה - על איזה חטא מקריבים אותו.

ועל כך ענה רבי שמעון בר יוחאי כשאמר: "לעולם

בליל הסדר תש"ד התאספו בביתן 18 בברגן בלזן קבוצת של יהודים שהחליטו לא לאכול חמץ במהלך הפסח, אבל כשרבה של רוטרדם הרב יששכר דיוויס הי"ד שמע על התכנית שלהם, הוא הסביר להם שאסור להם לא לאכול לחם, ושהם צריכים לעשות הכל כדי להמשיך לחיות.

כדי להוכיח להם שכך צריך לנהוג, לקח הרב חתיכת לחם, ולפני שאכל אותה הוא קרא בקול תפילה מיוחדת שחיבר עם הרב אברהם לוינסון וכך הוא אמר:

"אבינו שבשמים, גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצוןך ולחוג את חג הפסח באכילת מצה ובשמירת איסור חמץ, אך על זאת דאבה לבנו שהשעבוד מעכב אותנו ואנחנו נמצאים בסכנת נפשות. ועל כן הננו מוכנים ומזומנים לקיים מצוותך "וחי בהם" ולא שימות בהם וליזהר מאזהרתך "הישמר לך ושמר נפשך מאד", על כן תפלתנו לך שתחינו ותקימו ותגאלנו במהרה, לשמור חוקיך ולעשות רצוןך ולעבדך בלבב שלם, אמן". ואז ברך ברכת המוציא ואכל מהלחם בליל הסדר.

מאז אותו ליל סדר, השואה נגמרה, המדינה היהודית הוקמה, ואחרי 78 יולי סדר מאז אותה תפילה זכה, ב - 3 למרץ 2022, הורה בג"ץ לבאי כוחה של מדינת היהודים להשיב לעתירה של יהודים שדורשים לאפשר לחיילים יהודים של מדינת היהודים לאכול חמץ שנמכר לגויים בפסח, לא בגלל שחיהם בסכנה, ולא בגלל מצוות פיקוח נפש.

אז למה בכל זאת לאפשר להם? כי אם המדינה לא תאפשר להם, ואני מצטט "היא פוגעת בחיילים שמעוניינים לצרוך מזון שאינו כשר לפסח, וזו פגיעה באוטונומיה, בחירות ובחופש המידע" שלהם, שאליבא דבג"ץ הן מצוות חשובות לא פחות ממצוות פיקוח נפש.

זה בעיני חידוש.

עד היום ידעתי שיש יהודים שמקפידים על מצוות אכילת מצה בפסח כדי לזכור את הלילה שבו הם הפכו להיות בני חורין, ומהיום אני למד שיש יהודים שבשם אותה חירות שמסמל חג המצות, נאבקים לאכול חמץ בפסח. אלא שלא עליהם אני מתפלא.

זה שיש יהודים שאכולים בשנאה עצמית, אינה דבר חדש. זה כבר קרה בעבר.

בגרמניה למשל, במשך תקופה ארוכה נמנעו גרמנים לקרוא לילדים שנוולדו להם בשמות כמו זיגמונד או זיגפריד, רק בגלל שהשמות הכל כך

בשעת האזנה לקבצים
במערכת ניתן להשאיר
תגובות ע"י הקשת
כוכבית 6 וכן להאזין
לתגובות ע"י הקשת
כוכבית 7

לדירוג האזנות וכן להאזנה
לדירוגים הקישו בשעת
השמעת הקובץ כוכבית 5

שלוחות מאגר השיעורים

- 1 יסודות האמונה
- 2 זוגיות וחינוך
- 3 השקפה יהודית
- 4 שאלות ותשובות
- 5 משמעות הסבל והנסיונות
- 6 סדרות
- 7 תנ"ך ותורה שבע"פ
- 8 נושאים שונים
- 9 שיעורים לפי ספרים
- 10 פרשה בארבע
- 11 שבת ומועדי השנה
- 12 הקטואליה ויהדות

הרשמה לשלוחת המנויים

מסלול א'
18 ש"ח לחודש
מסלול ב'
180 ש"ח לשנה
**ניתן להרשם כמנוי
בשלוחה 7 בתפריט
הראשי**

לתרומות עבור הפצת
העלון חייגו 077-430-9790
והקישו * בתפריט הראשי

או חייגו 054-859-3167
בין השעות 13:30-15:30

לקבלת פירוט השלוחות
שלחו מייל לכתובת
b0774309790@gmail.com

עלון זה מופץ לזכות

שמאל מאיר בן רחל
צפורה בת אסתר
מרים בת אסתר
לע"נ
אברהם בן לטיפה
מרגלית בת רחל
לרפואה
בת שבע גאולה בת יעל
חיה אסתר בת רחל

לאחר מכן, קבע בית המשפט לאן יכולים להגיע אנשים
חכמים כשהם רוצים לעשות את מה שהם רוצים.

אלא שלמרות הכאב הגדול, יש בכל זאת גם משהו חיובי
בדרישה של בג"ץ. מה? פשוט מאוד.

דבר ראשון זה מוכיח שהיו צריכים לעבור 78 שנים עד שזה
יקרה וזו חתיכת תקופה. ודבר שני. אם זה יקרה חלילה
והמדינה תאלץ לאפשר לחיילים לאכול חמץ בפסח, סוף
סוף נדע כמה חיילים יהודים לא אוכלים חמץ בפסח, וכשזה
יקרה בטוח ניגאל, למה? כי כמו שקבע בית המשפט -
בדמוקרטיה כמו בתורה - הרוב קובע.

בהתחלה מחליטים שהרצון של האדם מקודש, ואחר כך
כבר מוצאים את הנימוקים לכך, ואז גם אם הם עקומים
ומשונים, הם מספיקים כדי לדרוש מהמדינה היהודית להתיר
לחיילים יהודים לאכול חמץ בפסח.

בליל הסדר תש"ד, הגדיר הרב דייזיס ה"ד, את ההגדרה
לקרבן עולה, ושמונים שנה אחר כך קבע בית המשפט מהו
הרהור הלב שעליו מביאים קרבן עולה.

הרב דייזיס אכל חמץ בליל הסדר, למרות ששנה קודם לכן
הוא כל כך נזהר לא לאכול אותו והוכיח שמה שמוביל אותו
זה לא מה שהוא רוצה אלא מה שה' רוצה, ושמונים שנה

שאלות ותשובות

שלוחה 4<21

החשיבות של שאלות

צריך לדעת ששאלות הם כלים. כמו שהכלי הוא בית קיבול
להכלת המשקה כך השאלה היא בית קיבול להכלת הידע.
אדם שאין לו שאלות, או שהוא יודע הכל, או שהוא לא יודע
שהוא לא יודע כלום. בד"כ כשהאדם שואל שאלה הוא
מבקש משהו. וזה מה שדוד אומר, וכך אנחנו מסבירים
בלשון הקודש "אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש", כלומר
דבר אחד אני מבקש. השאלה ביהדות היא בקשה.

מה אדם מבקש כשהוא שואל? תלוי. אם הוא מבקש כסף,
סימן שחסר לו ממון. אבל אם הוא מבקש אמונה זה אומר
שהוא רוצה להתקרב להקב"ה עד כדי כך שיש לו חיסרון
שדורש מילוי, ועל כן הוא שואל שאלה.

התהליך הטבעי שעובר כל בעל תשובה

שאלה: מיד לאחר חזרתו בתשובה, ממש בתחילת דרכו
חוה האדם חוויה אדירה של התרגשות, לבו מלא בשמחה
גדולה, והוא ממתין בכיליון עיניים לשיעורו היומי שתמיד
מסתיים מהר מידי, וכך גם התפילות.

מאוחר יותר הדברים משתנים. ככל שהוא מתקדם בעבודת
השם, השמחה שהיתה מנת חלקו מתפוגגת, המצוות שכל
כך שמח בקיומן מתחילות להכביד עליו, והשיעור היומי
שהיה חביב עליו הופך לאתגר. האם יש הסבר לתופעה?
האם היא טבעית, האם עלי להתאמץ ולהחזיר את ההתרג-
שות שחוויתי בתחילת הדרך?

תשובה: אדם לא מבקש אם אין לו חיסרון. כשאדם חוזר
בתשובה זה מעיד על כך שהחיים שהוא חי קודם לכן לא
מילאו אותו בעומק הנדרש והוא מחפש משהו אחר.

כשאדם מגיע למסקנה שאין תקווה לאושר מתמשך בעולם
החומרי הדבר מביא אותו להתבוננות ולחיפוש של משהו
אחר שהאישיות שלו מחפשת. ואז הוא מגיע להרצאה על
יהדות והוא מרגיש שפתאום הוא מוצא משמעות, משהו
לחיות בשבילו. והמידע שהוא שומע בהרצאה עונה על
הצורך שיש לו. לא צריך להגיד לו לבוא להרצאה הבאה, הוא
גיע. הוא חוזר בתשובה, הוא חוזר להקב"ה מתוך שלא
לשמה גשמי. כלומר אני רוצה שיהיה לי טוב והיהדות עושה
לי טוב. אם זה היה מישהו אחר הייתי הולך אליו. זה שבאתי
לבית המדרש זה לא כי בית המדרש הוא אמיתי. באתי
לבית המדרש כי בית המדרש ממלא לי את החיסרון שנוצר
לי, אבל אם הייתי מוצא מקום אחר שימלא את החיסרון

ניתן ליצור איתנו קשר בטלפון: 054-859-3167

או במייל בכתובת: s05485931@gmail.com

או ע"י השארת הודעה במערכת בשלוחה 9 בתפריט הראשי

ובלכתך
אמונה בכל דרך